

פניני הדף

האזנות והערות שנאמרו בשיעור הדף היומי בביד"כ "אליהו הנביא" שבנות רוממה ירושלים

מסכת נזיר

דף ב: **הניצול:** צורת הנחת דפנות סוכה במעבר הרבים

שנינו בגמ' על הפסוק זה קלי ואנוהו התנאה לפניו במצוות, אעשה לפניו סוכה נאה וכו'.

הנה: אדם שסוכתו היא במעבר הרבים, ואת פנים הסוכה הוא מצפה בסדין לבן, האם ראוי שישים את הצד החלק של הסוכה לצד חוץ לקיים זה קלי ואנוהו אעשה לפניו סוכה נאה, ע"פ המבואר במס' מנחות לב: שיש חילוק בין ס"ת לתפילין לענין שירטוט כי בתפילין שאינם נראים אי"צ אבל ס"ת רואים את הפרשה ולכך יש לעשות בו שירטוט מדין אנוהו ויל"ע.

דף ג: **הניצול:** תקנה למתענה תענית חלום בשבת.

נתבאר בגמ' ובתוס' (ד"ה אבל) שגם נזיר טהור נקרא חוטא שמצער עצמו מהיין וכעין המתענה בשבת שיכול להתענות מחמת חלום רע אלא שצריך לישב תענית לתעניתו,

הנה: אדם שהתענה תענית חלום בשבת האם ראוי שימנע מלהתענות בגופו ולצער עצמו ועדיף שיעשה תענית דיבור וכמו שציין זאת המ"ב (תקע"ה ב') שתענית דיבור עדיפה על תענית הגוף.

דף ד: **הניצול:** לימוד החייאה לכהן.

נתבאר שמשון הותר להיטמא למתים והראיה שהרג את פלישתים ובתוס' (ד"ה דילמא) ציין שאין להתיר לנזיר להתקרב לגוסס והה' כהן וכדלקמן מג.

הנה: האם כהן ימנע מללמוד החייאה שהרי עיי"ז יבא להציל אדם ופעמים לא יצליח ויאסר וצ"ע,

דף ה: **הניצול:** זמן התרת נדר במודר הנאה לבא לשמחה.

נתבאר בגמ' שכשיש מס' ימים אמרי' על היום האחרון מקצת היום ככולו ובשו"ת גינת ורדים (או"ח כלל א' סי' כח') הוכיח שבכל התורה אמרינן כן.

הנה: אדם שנדר לא לבא לחתונה אחיו שאמורה להתקיים לפני השקיעה האם ניתן להתיר לו את הנדר כבר בתחילת היום וגם בזה נאמר מקצת היום ככולו.

דף ו: **הניצול:** ספירת העומר על ידי חשבון.

נתבאר בגמ' נזיר שמגלח בשישים יום חסר אחד יצא, ובמ"ב או"ח (תפט' סק' יא') ביאר שגם בספירת העומר בכזו צורה יצא, אם אמר ארבעים חסר אחד עיי"ש,

הנה: אדם שביים לי לעומר שואלו חבריו כמה היום והלה ענה לו עשרים ועוד עשרים פחות עשר האם יצא בספירתו?

דף ז: **הניצול:** קבלה טובה קודם יציאה לדרך.

נתבאר בגמ' אדם שהחזיק בדרך וקיבל עליו נזירות ופי' התוס' מסתמא משום אונסי הדרך קיבל עליו נזירות ועיי"ז קבלה זו ינצל מהסכנה.

הנה: העומד לצאת לדרך האם יש לו לנהוג קבלה טובה קודם צאתו בכדי להינצל מתאונות וכד'.

דף ח: **הניצול:** קבלת נזירות באדם קירח.

נתבאר במשנה האומר הריני נזיר כשיער ראשי ה"ז נזיר כל ימי חייו, אין ספור נזירות של לי יום.

הנה: מה הדין באדם קירח לגמרי בראשו שאומר הריני נזיר כשער ראשי האם מתחייב בנזירות.

דבר העורך

חכם מה הוא אומר

ימים ספורים קודם חג הפסח עבר יהודי טוב בשוק, וראה מכירת שטיחים מהודו בזול, התחשק לו, ואכן רכש את אחד השטיחים. כשנכנס לביתו עם השטיח על כתפיו שאלתו אשתו מה זאת? היום קיבלנו בונוס במשכורת, ענה, ומצאתי שטיח בזול.

איך אתה קונה שטיח כשאינו לנו כסף ליין ומצות זעקה האשה, נו. מה אעשה המוכר לא יקבל חזרה! יש לי עצה אמרה האשה! תוציא חוט מהשטיח ותתלונן על פגם בשטיח, וזה עבד! רק פתח את פיו, הסכים המוכר להשיב את הכסף. לאחר כמה דקות נכנס עשיר לאותה חנות וטען שמצא כתם בשטיח שקנה, המוכר עמד על שלו ולא הסכים להחזיר את השטיח אלא להחליפו, צופה מהצד שאל את המוכר מה האפליות הללו, לראשון מיד התרצת ואילו לשני...

הוא במסחר אינך מבין! כשבא העני ידעתי שהתחרט מיד כשקנה, ואם אחליף לו לא אתפטר ממנו ויבא כל יומיים עם סיפור חדש.

אבל העשיר באמת רוצה את השטיח! עם הרשע בהגדה כתוב שלא מתווכחים הוא תמיד ימצא טענות הפיתרון לסלקו להקהות שיניו, ואילו לחכם תענה אף אתה אמור לו, כי הוא באמת רוצה לדעת.

אשריכם לומדי הדף היומי שבאמת אתם רוצים לדעת אם תשאלו יש סיבה לענות לכם כי זוהי דרכו של החכם.

פסח כשר ושמח

(המגיד ר' שבתאי יודלביץ זצוק"ל)

השיעור בדף היומי נמסר

ע"י הרב אהרון בן אדיבה שליט"א

מדי ערב בשעה 20:15 לאחר תפילת ערבית, בביד"כ אליהו הנביא רח' פתח תקווה 1 שבנות רוממה.

ביקש לכן לעקור את הכל....

שנינו בגמ' (יב) האומר לשלוחו צא וקדש לי אשה ונודע שמת השליח אסור המשלח בכל הנשים בעולם, ובזה יש להמתיק בכונתו של לכן ברצונו להרעיל את אליעזר עבד אברהם, שעל ידי זה יהא יצחק אסור לישא שום אשה שמה היא קרובתה של המקודשת לו.

(קדושת לוי)

פניני המסכת ...

ויש לשאול מדוע בסדר המסכתות נזיר קודם לסוטה הרי טעם קבלת נזירות הוא משום כל הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מיין? וי"ל שניזיר שמקבל על עצמו בגלל שרואה חסרונות עצמו וכמעשה בניזיר של שמעון הצדיק "פחו עלי יצרי" עדיף מנזיר מחמת שרואה חסרונות השני..... (פאר נחום)

גליון זה מוקדש לע"נ אבינו מורנו הרה"צ מימון בן מסעודה זצ"ל

נלב"ע י"ד ניסן תשס"ג

דף ט.

הנדר: הפחתת סכום במחשבתו המיועד לצדקה.

נתבאר בגמ' שלדעת ב"ש אין שאלה להקדש דאין אדם יכול לחזור בו אפי' תוך כדי דיבור ונחלקו האחרונים לגבי צדקה אם אפשר לחזור בו תוך כדי דיבור עיין בש"ך (חו"מ רנח' ה') ובלבוש (שם) ומסקנת האחרונים לחוש לדעת המחמירים.

הערה: אדם שהתקרב לעברו פושט יד וחשב לתת לו סכום גבוה אולם בתוך כדי דיבור החליט להוריד את הסכום האם רשאי?

דף יא.

הנדר: תביעה על הפסד מניות מגוי שקנה ממנו את החמץ.

נתבאר בגמ' לגבי נזיר שקיבל נזירות ובהיותו עובד בקבורה היה סבור שיתירו לו ליטמא למתים ה"ה מותר ודנו הפוסקים איך מותר לקבל שכר על הקבורה ובחתי"ס (או"ח קכ"ו) תי' בשם רעק"א שמדובר בקובר נכרים וכאן כ' האחרונים לחלק בהנאה מגוי שבאיסור חמץ אסור אפי' הנאה עקיפה ולכך אדם המשקיע במניות המושקעים אצל גויים בחו"ל יכלול אותם במכירת חמץ.

הערה: אדם שמכר מניותיו במכירת חמץ והפסיד האם יכול לתבוע את הגוי שקנה את החמץ שהרי חייב באחריותו וצ"ע.

דף יב.

הנדר: המגובס בידו אם יכול לעשות שליח להגבהת התורה.

נתבאר בגמ' שכל דבר שהאדם בעצמו אינו יכול לעשות אינו יכול למנות על זה שליח, בשכנה"ג (או"ח סי' קמז) דן לגבי אדם חלש ששלח שליח שיגביה במקומו את הס"ת שהמצווה מתייחסת אליו דאם יהא ס"ת קל יוכל המשלח להרימו א"כ שייך הוא במצווה.

הערה: אדם שיש לו גבס בידו ומכבד את חברו להגביה התורה האם המצווה מתייחס אליו ויל"ע.

דף יג.

הנדר: נדר לתרום ס"ת אם אשתו תלד בן ונולד לו אך נפטר.

נתבאר במשנה הנודר נזירות אם תלד אשתו וילדה ולד ומת אינו נזיר.

הערה: אדם שנדר ס"ת באם אשתו תלד וילדה ולד ומת כמה ימים לאחר מכן האם התחייב בנדרו וצ"ע.

דף יד.

הנדר: עניין בשמחת יום ההולדת.

נתבאר בגמ' לגבי אדם שאמר "כמשה בן' באדר" ה"ז נזיר וביארו התוס' שביום לידת משה היו שמחים שמחה גדולה וביום מותו קיבלו עליהם בחורי ישראל נזירות.

הערה: לפי האמור לעיל האם יש להוכיח מכאן שיש עניין בשמחת יום ההולדת וכפי שכי' הבא"ח (פ' ראה אות יז) ולא כמי שטען שיש בזה משום חוקות הגויים ויל"ע.

דף טו.

הנדר: תשלום כפול עבור שעת לימוד אחת.

נתבאר במשנה האומר הריני נזיר כשיהיה לי בן והריני נזיר מאה יום אם נולד לו בן ביום 70 לנזירותו ונותרו עוד 30 יום אותם לי יום עולים לו גם לנזירות הבן וגם להשלמת נזירותו.

הערה: אדם שהציעו לו עבור לימוד בערב חג \$100 שני אנשים שונים האם יכול ללמוד אותה שעה עבור שניהם וצ"ע.

דף טז.

הנדר: נדר להתחיל ללמוד מסכת נזיר שבוע אחר פסח.

נתבאר בגמ' לגבי אדם שקיבל נזירות בסתם אין צריך להמתין עד סיום 30 אלא ביום האחרון מותר לאחר שעבר קצתו ככולו.

הערה: אדם שקיבל עליו לעשות משהו בעד תקופה האם ביום סיום התקופה יכול להתחיל מדין מקצת היום ככולו וצ"ע.

דף יז.

הנדר: נסיעת כוהנים במטוס מעל בית קברות.

נתבאר בגמ' לגבי נזיר שנכנס בשידה או בתיבה לביה"ק שזה חוצץ בפני הטומאה ובא חברו ופתח את המעזיבה שאין הוא עובר באיסור מפני שנכנס בהיתר וכעת אנוס הוא.

הערה: האם ניתן להוכיח מכאן במה שדנו האחרונים אם מותר לכהן לטוס במטוס הנוסע מעל ביה"ק כיון שבעלייתו למטוס היה זה בהיתר וכשעובר מעל ביה"ק הרי הוא אנוס ויל"ע בזה.

דף יח.

הנדר: פרישות מבשר ויין במשך השבוע לכל אדם.

נתבאר בגמ' שאף נזיר טהור נקרא חוטא על שציער עצמו מלשות יין וקל וחומר על שאר דברים שנתן אותם הקב"ה ליהנות בהם בני"א.

הערה: הבאר היטב (או"ח קלד' סק' ד') הביא את דברי האריז"ל "אשרי מי שאפשר לו לפרוש מבשר ויין כל השבוע" ומדוע לא חש לדברי ר"א הקפר ויל"ע.

דף כא.

הנדר: ביקש מחברו שיוציאו בברכה וחזר בו.

נתבאר בגמ' ששהות הזמן לחזור בו מקבלת נזירות הוא שלום עליך רבי.

הערה: אדם שביקש מחברו שמברך על תפוח שיכוון להוציאו וברצונו גם לאכול וכשהחל חברו לברך חזר בו השומע מכוונתו לאכול אולם ענה אמן האם תיחשב לו ברכה לבטלה וצ"ע.

דף כב.

הנדר: ניסה להרוג את חברו והלה ניצל.

שנינו בגמ' דרש ר"ע לגבי אדם שחשב לעשות עבירה ולא עלה בידו צריך תשובה וסליחה וקל וחומר באדם שחשב לעשות עבירה ועשה.

הערה: אדם שניסה להמית את חברו ע"י סם והלה כשטעם זאת שתה מיד תרופה המועילה להצילו, ולימים שב חברו בתשובה

ובא לשאול האם צריך כפרה על מעשהו, ויל"ע.

דף כד.

הנדר: מכירת חמץ לגויה הנשואה ליהודי.

הגמ' הביאה את הדין של מה שקנתה אישה קנה בעלה.

הערה: האם יהא מותר למכור חמץ לגויה הנשואה ליהודי שהרי אין תוקף לנישואין אלו ובזה לא שייך לומר מה שקנתה אישה קנה בעלה.

דף כג. עון דומה לחזיר

דרש ר"ע ומה מי שהתכוון לאכול בשר חזיר ועלה בידו טלה צריך תשובה, ק"ו מי שהעלה בידו בשר חזיר ואכל חזיר, מדוע דימו את העוון לחזיר? או משום שהחזיר מראה טלפיו כאילו הוא טהור כך יצה"ר מראה לאדם את העוון ככשר. ועוד י"ל עפ"י מה שאמרו חז"ל שנקרא חזיר מלשון לחזור שבעתיד לבוא יחזור להיות טהור כך העבירה על ידי התשובה נהפכת לזכות. (בן יהוידע)

דף יט. נזיר קדוש וחוטא

רבים תמהו על שידוך העניין ויש להמתיק, במשל לאדם שמכר את ביתו הקטן והיה ברצונו לקנות בית גדול, אך אין ידו משגת זאת, יעצה לו אשתו למכור את כל התכשיטים שהיו בתיבה, וכך כשהיה מביט אל הבית היה שמח וכשהביט אל התיבה היה נעצב, כך הנזיר טוב היה אם עלה למדרגת קדושה גם בלא נזירות. (אלף מגן)

אבא שנתן כסף לבתו הנשואה על מנת שלא יהא לבעלה רשות בזה והלכה האשה וקנתה כרטיס הגרלה וזכתה בכסף רב האם יש לבעל זכות בכסף?

ואלו היו תשובות הרבנים: יש להקדים נידון דומה שנחלקו בו הפוסקים לגבי אדם שקנה כרטיס הגרלה מכסף מעשר כספים וזכה בכסף למי שייך הכסף לדעת שבת הלוי (חלק ט' סי' ר') הכסף שייך לצדקה מכיוון שהקרן הייתה של צדקה אולם לדעת האגרות משה (אורח חיים ח"ד סי' עו ענף ב') הכסף שייך לאדם מכיוון שריווח של הגרלה הרי הוא כמציאה עיי"ש.

דעת הרה"ג הרב יצחק זילברשטיין והרה"ג ברוך שרגא והרה"ג אלחנן פרץ והרה"ג אשר חנניה שליט"א: הכסף שייך לאשה בלבד.

דעת הרה"ג נפתלי נוסבוים והרה"ג יהודה איטח והרה"ג גדעון בן משה והרה"ג אבנר קבץ שליט"א: הבעל יכול ליהנות מהרווחים של השקעה בכסף זה.

טעם המייעדים את הכסף לאשה: לכסף זה יש דין של פירות או פירי פירות והנותן נתן זאת על דעת שאת הפירות לא יזכה הבעל שהרי כל קנין הבעל הוא בפירות ובדרבנן יש ברירה ואין רשות לבעל בכסף זה, והוסיף הרה"ג זילברשטיין את המסופר על ר' ישראל מסלנט שאשתו קנתה פעם כרטיס הגרלה, וכשנודע לו מזה אמר לה "דין ודברים אין לי בנכסיך ובפירותיהם ובפירי פירותיהן עד עולם" מכיון שחשש שהכרטיס יזכה בגורל ומה שקנתה אשה קנה בעלה ויצטרך לעמוד בניסיון של עושר.

טעם המייעדים את הכסף לבעל: על פי תוס' קידושין דף כג' ע"ב בשם רבנו תם פסק כרב בנדרים, וכן פסק השו"ע (יורה דעה רכ"ב א') ובאבן העזר סי' פ"ה יא') אולם הרמב"ן פסק כשמואל שבכל מקרה לא קנה הבעל, וכל זה בהנחה שפרס דינו כפרות וכן מוכח בשו"ת פרי השדה חלק ב' סי' י"ג עיי"ש.

פניני השמיטה:

בדבר השאלה באדם שקנה תפוזים של שביעית ב' ו' וסחט כוס מיץ ובא חברו ושפך האם יכול לדרוש מחיר שעולה כוס כזו בחנות?
דעת הרה"ג יצחק זילברשטיין והרה"ג גדעון בן משה: אין בזה איסור משום סחורה בפירות שביעית, אולם אינו יכול לדרוש ממנו אלא לפי מקומו ושעתו ועבור כוס שסחט בבית מחירו נמוך בהרבה מכפי שנמכר בחנות.

תשובה גוררת תשובה...

בדבר שאלה שנשאלה על נער שביקש מחברו לשלם לו בכרטיסיה האם חברו יכול לדרוש ממנו שישלם לו מחיר רגיל.
בנידון זה השיבו לנו הרבנים, הרה"ג ברוך שרגא שליט"א הובאה שאלה זו בשו"ת והיה העולם (חוי"מ סי' לא') שיכול לדרוש רק מחיר ניקוב בכרטיסיה בלבד וראיתו מהגמ' כתובות צא: וכפ' שו"ע (חוי"מ קיד' ג').
דעת הרה"ג צבי שפיץ שליט"א הובא בספרו משפטי התורה חב' סי' כג' יש לחלק אם שילם לו חד פעמי ואין כסף בכיסו יוכל לדרוש מחיר מלא (עפי' הגמ' ב"מ צ"ט) ואם יש כסף בכיסו ובודאי כוונתו לחסוך את הסכום המלא אין חייב אלא רק את מחיר הניקוב, עיי"ש.

שאלה גוררת שאלה...

אדם שבר בשוגג בלי כונה מנעול רב-ברית של ישיבה המונה כאלף בחורים ולכל אחד מהבחורים יש מפתח האם מתחייב הוא בתשלום המנעול בלבד או שיתחייב מחיר פי עשרת מונים עלות של כאלף מפתחות כאלו. **הקוראים מוזמנים לחוות את דעתם בנושא**
נודה לרבנים הגאונים הנ"ל וכן לרה"ג מנשה שוע שליט"א ולרה"ג ציון בן אדיבה שליט"א ולרה"ג אליהו בחבוט שליט"א
שנשאו ונתנו עמנו במלחמתה של תורה.

בית הוראה "יורו משפטיך"

בראשות מורנו הרה"ג רבי גדעון בן משה שליט"א

בהשתתפות צוות רבנים ומורי הוראה מובהקים

שעות הפעילות 17:00-19:00 אחה"צ טלפקס 02-6540222 בירורים בידי ממונות בימים ד' ה' בשעות הנ"ל

שאלות ותשובות לגיליון פניני הדף מס' 20

הבטיח לתת כסף בפורים ונתן בפורים קטן?

ת. על פי המבואר בשו"ע (יו"ד רכ" סח') ובעצי לבונה (שם) שלעניין נדרים לשון בני האדם הוא הקובע לאיזה אדר מתכוונים, וכיום העולם רגילים לתת כסף בפורים המעשי ואם נתן קודם מסתמא לא יצא ידי חובתו.

האם ניתן לברך מחיה המתים על חבר עני?

ת. יש לחלק בין מה שחז"ל החשיבו עני כמת לעניין רואה את חברו העני לאחר זמן רב שבזה מודה על שמחת הלב שנישכח ממנו, ומ"מ לעניין ברכה עיין בא"ח (שנה א' פ' עקב) שיהרהר אותה בליבו עיי"ש.

האם ראוי לומר לשונאן שהוא אכן שונא אותי?

ת. עיין בחו"מ (סי' רע"ב יא') מתי מותר או מצווה לשנוא, ועיין בחפץ חיים בהקדמתו בפירוט מצוות ל"ת על לאו של לא תשנא, וז"ל השונא השני בגלוי ואינו מסתיר זאת ממנו אינו עובר על לאו זה, משמע שיש עניין לומר זאת, עיי"ש.

האם ראוי להתגרש אחרי נישואין הילדים?

ת. עפ"י מבואר בשו"ע יו"ד (רכח ט') חשש מלחש הבריות הוא רק במקום שיוציאו עליה שם רע אבל כיום שלצערנו חדשים לבקרים המזבח מוריד דמעות אין נפק"מ מתי יתגרשו.

האם אג יוכל להתיר נדרי ביתי החורגת?

ת. בספר ברכת אליהו (ח"מ חג' ע"מ רלב') דן בהפרת אב לביתו המאומצת והעלה מטעם שנודרת על דעתו שה"ה אם בת חושבת שזה אביה האמיתי ולא יודעת שהוא המאמץ יכול להפר לה, אולם בנידון זה הבת החורגת יודעת שאינו אביה ואינו יכול להפר.

ה. בעל שחיה בתענית דיבור האם יכול להפך לאשתו למחרת שמיעת הנדר?

ת. הרן' הביא ירושלמי שאם נשתתק הבעל אינו עולה השעות שבהם נשתתק לחשבון יום שמעו, ויש לחלק בין נשתתק שטכנית אינו יכול לדבר לנמצא בתענית דיבור שיכול לדבר אלא שמנוע בגלל קבלה שקיבל ואינו יכול להפך.

ה. האם יש הגבלה הלכתית בגתנית שיק אחד לשני פועלים?

ת. הדין של אין עושין מצוות חבילות מיטיב להגדירו האור שמח (פי"א מהל' טומאת צרעת) שבמצוות שאינן מוטלות על גוף האדם ויכול לעשותן ע"כ שליח אין חשש זה של חבילות ורק במצוה המוטלת על גוף האדם כגון לולב, חוששים שאם יעשה אותן יחד יראה עליו כנטל, ולפי"ז אין הגבלה בנידון הנ"ל, ועיין שהמ"צ להאריז"ל (ס:) בענין שכר שכיר עיי"ש.

ה. חולה בערב יום כיפור האם יאמר כל נדרי ביחיד?

ת. נח' הראשונים בנוסח אמירת כל נדרי האם כולל רק את הנדרים שידור בשנה הבאה או שכולל גם את הנדרים של שנה שעברה ולפי זה אם אומר את הנוסח שכולל את מה שעבר ימנע מלאמרו ולא הכי יכול לאמרו.

ה. העודד לקרוא שניים מקרא ואחד תרגום עד שבת ולא קרא האם מתירים לו לקרוא בשבת?

ת. כפי המבואר במ"ב ס' שמ"א יש להתיר לו לצורך קריאת שמו"ת, ועיין בשו"ת תורה לשמה (קיא') שכתב להתיר נדר בשבת לצורך שאדם יאכל בצוואת עם חבריו.

ה. האם בעל יכול להתיר לאשתו ע"י כתובה במחשב?

ת. נידון זה תלוי בכתובה בחו"מ במחשב אם אסורה עיין בפסקי תשובות (סי' תקמ"ה) שרוב הפוסקים לא מחשיבים זאת לכתובה דאין זה אלא אלקטרוניות חשמליות בלבד.

ה. האם אדם חלש חייב לתרום דם לאחר פגיעה?

ת. עיין אגרות משה (חו"מ א' ס' קג') לעניין תרומת דם תמורת תשלום, ומשמע בכל הנ"ל שאין חיוב אם ניזוק מזה אולם באדם בריא הובא בשמירת הגוף והנפש (פרק נד' הערה מא') שיש לו לתרום.

ה. האם אפשר ליתן מתנות לאגיונים לבחור ישיבה?

ת. עיין בספר קהילות יעקב (סוכה ס' מ"ט) שהגדיר שם לאיזה בחור ישיבה אפשר ליתן מתנות לאגיונים עיי"ש.

ה. מהו שיעור של תוך כדי דיבור באדם המגמגם?

ת. הרה"ג יצחק זילברשטיין והרה"ג גדעון בן משה השיבו לנו ע"פ המובא בשדי חמד שהביא משו"ת מבשר טוב (ס' כ"א) שעמד בחקירה זו וסוף דבר העלה דמסתברא דמשערין כל אדם בדידיה, כמבואר בשו"ע או"ח ס' ס"ה לעניין אם שהה כדי לגמור את כולה שהמודד הוא כל אדם לפי שיעורו אולם בדברי יחזקאל (ס' כ"ז אות כ') הביא ראה מנדרים פז' ע"א מי שיש לו חולה בתוך ביתו והתעלף וכמדומה שמת וקרע ותוך כדי דיבור מת, אין צריך לשוב ולקרוע, ובודאי שם לא היה דיבור כלל ומוכח שהשיעור הוא קבוע ולא משתנה לפי האדם.

בכל שאלה הלכה למעשה יש לשאול מורה הוראה לגופו של עניין

שאלה משולחן המערכת:

אישה שקנתה חלב בזול פה ב 4 שו ובאה שכנתה וביקשה ממנה חלב בהבטחה להשיב לה שקית חלב, לערב ביקשה ממנה שכנתה אם את הולכת למכולת קחי 5 שו וקני לעצמך את החלב שאני חייבת לך. האם יש בזה משום איסור ריבית?

פניני הזמן:

מאוד מצוי שבחבורות האופים מצות, בסיום האפייה מתאספים בני החבורה לחלוקת המצות ובכדי שכולם יזכו במצוות הפרשת חלה לוקחים ערימת מצות מניחים אותה על המשקל ואם יש יותר מהשיעור מורידים את המיותר, ולכאורה מה שהניחו בהתחלה על המשקל נפטר בהפרשה של החבילה הראשונה וצ"ע.

ואלו שמות הרבנים שנשאו ונתנו במלחמתה של תורה הרבנים החשובים:

הרב מאיר סנדור, הרב משה כהניאן, הרב אברהם דייטש, הרב עובדיה רזני, הרב ישראל קרמר, הרב שמואל טולדנו, הרב אברהם לימאי, הרב ישראל לב, הרב דוד יפתח, הרב רביב חמד, הרב יעקב כהן, הרב אליהו סעדה, הרב יוחאי קמיל, הרב משה שטיינמן, הרב יצחק לוי, הרב יצחק גוסטמן, הרב חיים שירי, הרב אלחנן טרוביץ, הרב יהושע יצחק, הרב אברהם הלוי, הרב חנן גוטפריד, שליט"א.

בהגדרה עסי' 100 שקלים זכה הרב אברהם הלוי שליט"א

תשובות ניתן לשלוח לפקס מספר 5817174-02 או לרח' פולנסקי 26 עבור פניני הדף ירושלים

באחוזת ברכפלד ברח' ר' עקיבא 9/8 משפ' הרב לויובקרית ספר רח' שדי חמד 4 משפ' הרב בן אדיבה.

ניתן לשלוח גם חלק מהתשובות. (ניתן לציין שלא לפרסם את השם)

ברכת יישר כוח לכל השולחים תשובות!

וברכותינו לעשרות האברכים המסייעים בהפצת הגיליון בכל רחבי הארץ. ולכל המצטרפים אליהם.

בברכת זילכם לאורייתא

מערכת פניני הדף

לע"נ א"מ הרה"צ מימון בן מסעודה! ת.נ.צ.ב.ה.

להנצחת נשמות יקירך ז"ל ולפרסומים תורניים בלבד בקרב לומדי התורה ובכל עניני הגליון והפצתו, לע"נ, חסות וכד' ניתן לפנות לשל' 02-5829850 או פקס' 02-5817174 היו ברכה!!!